

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11868/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, чији је пуномоћник Стојан Илић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 884/22 од 04.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 884/22 од 04.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 884/22 од 04.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1722/19 од 07.03.2022. године, ставом првим изреке, укинут је у целости платни налог Основног суда у Врању Пл 724/19 од 27.08.2019. године, за износ главног дуга од 6.000,00 динара, по рачуну број ../2019 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате, и за трошкове издавања платног налога у износу од 7.900,00 динара, па је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му ове износе тужени плати, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 54.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 884/22 од 04.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе,

разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначеног тумачења права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. О праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права, а плаћање адвокатских услуга је чињенично питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба са предлогом за издавање платног налога поднета је 21.08.2019. године. Означена вредност предмета спора је 6.000,00 , а поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је, према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић